

Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 12

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU
KENDİ ESERİ OLACAKTIR

daha fazla birlik, daha güçlü dayanışma

BÜYÜK 1 MAYIS

mücadele azmimizi biledi!

VE 1 MAYIS YARIM YÜZYILI AŞKIN BİR SÜREDİR İLK DEFA GENİŞ BİR İŞÇİ KİTLESİ TARAFINDAN, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLEŞME VE DAYANIŞMA GÜNÜ OLARAK KUTLANDI, TÜRKİYE'DE.

1 MAYIS GÖSTERİLERİNE, YURDUN DÖRT-BİR YANINDAN KOPUP GELEN İŞÇİ SINIFI SOSYALİSTLERİ VE İŞÇİLERLE BİRLİKTE 2000000 CIVARINDA İŞÇİ KATILDI.

Yıllar boyu burjuvazi tarafından engellenen, yozlaştırılan 1 Mayıs, bu yıl 200.000 civarında işçi ve sosyalistlerin katılımıyla İstanbul TAKSİM meydanında kutlandı. Sarıcahan ve Beşiktaş'ta toplanarak iki koldan meydana gelişi yaklaşık dört saat sürdü. DISK'ın dışında TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTİD gibi meslekî kitle örgütlerinin, gençlik demoklerinin katıldığı mitingde sosyalist partilerden Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve Sosyalist Parti pankartlarıyla yer alıyordu. İşçi sınıfımızın ileri ekonomik örgütü DISK, TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendika ve işçilerle katıldığı bu gösterilere gerçekten disiplinli ve işçi sınıfına yararlı bir caddiyetle hazırlanmıştı.

Evet, burjuvazinin tüm engelleme ve çarpıtma çabalarına rağmen ülkemizde de 1 Mayıs, tüm diğer ülkelerin işçi sınıfıyla birlik ve dayanışmamız, işçi sınıfının uluslararası niteliğini vurguladı. Gerçekten şanlı bir 1 Mayıs'tı.

Gerek yürüyüşlerde ve gerekse mitingde iş-emek-hürriyet, 'faşizm nihayetsiz', 'Faşizme geçit yok', '141, 142 kalksın', 'bağımsız Türkiye', 'ekstrem İktidar', sloganlarıyla faşist baskılara karşı çıkıyor, demokratik hak ve özgürlüklere işçi sınıfının sahip çıkmakta olduğu görülmüştür. Ancak e'bette ki bu yeterli değil. İşçi sınıfının siyasal bilinci daha açık olmalıdır. Bu elbette süreç içinde olacaktır. Tüm sosyalistlerin görevi bu olmalıdır.

Yeni bir sınıf olduğu bilincine erişmekte olan işçi sınıfımızın siyasal bilinci artırılmalı, bundan sonraki 1 Mayıs gösterileri yalnız İstanbul'da değil, tüm yurt sahında yapılmalıdır. Görevimiz işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın daha da güçlü bir şekilde, siyasal bilincini daha da yük seltilmesiyle, tüm yurt sahında kutlanması için çalışmaktır.

BUTUN YURTTA 1 MAYISLARA DOĞRU İLERİ!

PETKİM tesislerinin kapatılması çözüm değildir!

İzmit Yarımca'da kurulmuş olan Petkim Petro-Kimya tesislerinin üretimi, havaya zehirli gaz yayıldığı ve hava kirliliğine yol açarak zehirlenmelere neden olduğu için bir ay süreyle durduruldu.

PVC İthalatının Petkim kancıyla yapıldığı ve bu maddenin stok ve spekülasyona yol açabileceği iddiaları karşısında yetkililer tesis her yıl bu ay-

larda bir süre üretiminin durdurulduğunu ve böyle bir durumun söz konusu olmadığını söylüyorlar.

Bu, üretimi durdurma kararını, ilk bakışta olumlu bir olay gibi görünüyor. Aslında ülke mizde sanayi kuruluşlarının ne kadar kısa vadeli bir düşünceyle ve plansız yapıldığını en açık bir belirtisi.

Hava kirlenmesi, çevre kirlenmesi gibi sorunlar Ankara'da da, Haliç'te de İzmir Körfezinde de söz konusu. Gerekli tedbirler alınmadan sanayi tesislerinin kurulması, ülkemizde kapitalizmin emperyalizme başlamasına, halkın sağlığını tehdit eden bu durumun giderilmesi ise yapılacak çalışmaların planlı-programlı yapılmasına, ekonominin, kapitalizmin yarattığı bu keşmekeş yapıdan kurtarılmasına, sosyalist ekonominin geçilmesine bağlıdır.

ASGARI ÜCRET SAVSAKLANMAMALIDIR!

Asgari Ücret Tesbit Komisyonu, bu yılki 'asgari ücret' tesbit için toplanıyor. Daha doğrusu toplanmıyor. Komisyonun üyelerinin kimisi yurt içinde, kimisi yurtdışında seyahatlerde imiş. O yüzden de ilk toplantılarını yapamıyorlar.

Ülkemizde ortalama dört ücretliden ancak biri sendikalıdır. Diğerlerinin ücretlerinin artmasında asgari ücretin tesbiti önemli bir rol oynayacaktır. Ki tırm işçilerini konusu dışındaki tutan asgari ücret binlerce emekçi genç de 'çiraklık sözleşmeleri' yapılarak uygulanmamaktadır. Ayrıca küçük iş yerlerinde çalışan on binlerce işçi algılatılı bile olmadığında bu haktan istifade edemeyeceklerdir.

Ama herşeyne rağmen, binlerce emekçinin ücreti bu şekilde artacaktır. Fabrikalara yeni giren işçiler bu ücretle iş bulacaktır. O

yüzden bu asgari ücretler hemen hepimizi çok yakından ilgilendirmektedir.

Asgari Ücret Tesbit Komisyonu üyeleri görevlerini savsaklamamalıdır. Ve toplantılar hakkında kamu adına geniş açıklamalar yapmalıdır.

İşçi Sendikaları bu konuya eğilmelidir. 1 Temmuz yerine, 1 Ağustos'tan itibaren yeni asgari ücret uygulanırsa patronların bir ayda milyonlarca karı alır. İşçilerin de toplanarak o nispette zarar.

Onun için komisyon kararını geciktirmemelidir.

ASGARI ÜCRET KONUSUNDA TÜRK İŞ-İŞÇİ YÖNETİCİLERİ VE İŞÇİLER LE YAPTIĞIMIZ BİR RÖPORTAJ İLE ASGARI ÜCRETLER HAKKINDA BİLGİ İÇ SAYFAMIZDADIR.

TSİP Genel Sekreteri
Yalçın Yusufoğlu:

"MC YURT TOPRAĞINI SATIYOR! "

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusuf oğlu, Partisinin Kartal İlçe Kongresinde yaptığı konuşmada ülkemizdeki ABD üeleri konusunda son yapılan anlaşma ya değinerek şunları söylemiştir:

"İşte bir yandan her geçen gün daha çok kan döken gerici MC İktidarı, öte yandan Türkiye'yi emperyalizmin bir ileri karakolu olarak güclendiren planlar doğrultusunda yurt topraklarını satışa çıkarmıştır. Türkiye'deki ABD üeleri dünya ve bölge barışını tehdit etmektedir. Öte yandan gerici ve kanlı MC İktidarı emperyalist silah tükelleri ve yerli büyük finans gruplarının isteklerine uyarak Türkiye'yi silahlanma yarışına sokmuştur. Bu silahlanma yarış ve silah sonuylu histerialı halkımızın daha çok sömürülüp yoklaştırılması demektir. İşçi sınıfımız ve tüm emekçi halkımız kendisini, sosyalist sisteme, ortadoğu ve balkan halklarına karşı kurulan ABD üelerinin sökülüp alınması, bölge ve dünya barışına uygun bir altyapı inşaatına ve dünya barışından yana tüm sosyalist, demokratik ve diğer barışçı ükellerle dostluk bağları kurulara sını istemektedir. MC partiler topluluğunun temsil ettiği yabancı ve yerli emekçi güçlerin çıkarları ise halkımızın bu bağımsızlık, demokratik ve barışçı emellerinin düşmanı, sağcı emperyalist politikaların ve kanlı çıkarlarının temsilcisidir. MC'ye ve onun ardındaki yabancı yerli sömürücü güçlere, onların her türlü halk düşmanı, anti-demokratik emellerine karşı tüm ilerici güçler ortak bir uğraş vermek zorundadır."

faşist saldırılara karşı kitle eylemlerini

örgütleyelim

gerçek durum

demirel tehlikesi

Milliyetçi Cephe İktidarının Anti-Demokratik uygulamaları, emekçiler üzerindeki azzın sömürü ve baskısı gitgide artıyor. Tekelci parabolalarının gerici İktidarının bütün karar ve uygulamaları işçiler ve tüm yurtseverler hoşnutsuzlukla karşıyorlar. Bu İktidarın çıkarlarına taban tabana zıt olduğunu gören geniş emekçi yığınların tepkisi büyüyor.

Çeşitli vesilelerle Emperyalizme bağımlılık ilişkilerini pekiştirir; Ülkemizin toprakları üzerine ABD Emperyalistleriyle pazarlığa tutuşan; Milliyetçi cephe'nin ülkeyi içine soktuğu durum ise ortadadır:

— Enflasyon, pahalılık, işsizlik ve süreklî yoksulluğa başını almış geliyor.

— Bay Demirel'in bizzat kendisi hergün ekonomik darboğazlardan yakınıp duruyor.

Bütün Anayasal kurumlar Hükümetin Anti-Demokratik tutum ve uygulamalarını açıklamakla bitirmiyorlar. Danıştay açıkça Demirel'i mevcut Anayasayı ihlal etmekte suçluyor.

— Faşist sürüler kanlı saldırılar tertipliyor, eğitim kurumlarını çalışamaz hale getiriyorlar. Yurtsever öğrenciler Türkiye'nin komandanları tarafından alacak vuruluyor, öldürülüyorlar.

— İşçilerin ekonomik mücadeleleri engelleniyor. Grevler bizzat hükümet eliyle kırılıyor. Grev yasaklamaları devam ediyor.

— İlerici öğretmenler saldırı ve işkencelerle yıldırı lamayınca açığa alınıyor, sürgüne gönderiliyorlar.

— Anti-Demokratik uygulamaları ilericiler basını susturuyorsa çalışıyor. Kitap dergi gazete yasaklamaları devam ediyor. En-etkilî yayın organı olan ve İktidardan

— mümkün değil ama hiç olmazsa Hükümetten - bağımsız çalışması gereken TRT (Anayasaya aykırı olarak) Hükümetin kuklası haline getiriliyor.

— Rüşvet ve yolsuzluk uygulamalarının her gün bir yenisi daha ortaya çıkıyor.

— Doğrudan emekçi halka her zamankinden daha fazla zulmediliyor. Yoksulluk içindeki halk, bu yetmiyormuş gibi ırkçı baskılara uğruyor.

— İktidar eleştiren, halkta bu düzenin kötülüklerini anlatan işçi sınıfı önderleri sosyalistler, hapse atılıyorlar. İşçi sınıfının kendi partisinde örgütlenmesi önlenmeye çalışılıyor.

— Evet memleketin durumu bu. Bu tablo gerçekten hazin. Tabii, düzenin kötülüklerinin ve İktidardan sömürsünün ceremesini çeken biz işçi ve emekçiler için...

Durum böyleyken Milliyetçi Cephe İktidarının Başbakanı Demirel hala yıllar öncüsünün 'tematik pilotunu' sürüyor önümüzde:

"Tedbir getireceğiz, tedbir düşünüyoruz..." diyor. Bildiğiniz gibi Komünist tehlike var. Şimdilik onunla uğraşmıyoruz. Fabrika ve baraj temelleri atılıyor. yakında herşey düzelecek. Büyük, müreffeh Türkiye olacak... vs. vs

Şu kadarnı söyleyelim ki, artık Bay Demirel kendisini boşboğazına yorusun. Halkımız artık bu kobil demagogilere kanmamaktadır. Geniş emekçi yığınlar bugün gerçek tehlikenin ne olduğunu kimden ve nereden geldiğini çok iyi biliyorlar. Tehlike değil felaketin kendisinin 'başımızza' geldiğini açıkça görüyoruz. Tekelci sermayenin gerici İktidarının bizzat için daha fazla sömürü daha fazla yoksulluk getirdiğinin bilincindedir.

gerçeğin dili

demokrasinin teminatı işçi sınıfıdır

Süleyman Demirel yeni baskı kanunları çıkarılmaya hazırlanıyor.

Ne için?
Parababalarının, fabrikatörlerin, kodaman tüccarların, karaborsacıların, toprak ağalarının çıkarlarını işçiyne ve köylüye ve tüm yoksul halka karşı korumak, işçinin, köylünün ve tüm yoksul halkın çıkarlarını ise parababalarının, fabrikatörlerin, kodaman tüccarların, karaborsacıların, toprak ağalarının çıkarları adına hiçe saymak için!

Süleyman'ın «Eldaki kanunlara üküyü yentemiyoruz, anarşiyi önlemiyoruz» diye tuttuğumuzun asıl anlamı bu. Üküyü salt sömürücü çıkarları adına dilediği gibi, serbestce yönetmek istiyor. Onun için de üküyü tüm emekçilerin zindan etmek istiyor. Emekçi halkın en doğal demokratik özgürlüklerini tıpkı çıkarlarını koruduğu sömürücüler gibi «anarşi» bellemesinde bundan. Oysa asıl anarşi, keşmekeş yaratıcı faşist komandanlar «devlet düzeninin koruyucusu, yani sömürücülerin çıkarlarını koruyucusu «arsızlar» diye boğma basan yine kendisi ve MC koalisyonda işbirliği yaptığı ortakları!

Faşistlere, güpegündüz cinayetler işleyen zorbalara karşı eldeki kanunları işletmekten sözüm ona üküyü daha iyi yönetmek, «anarşiyi önlemek» için halka karşı yeni yeni baskı kanunları, zulüm tedbirleri getirmeye hazırlanıyor.

Eltirindeki baskı ve zulüm kanunları nelerine yetmiyor? Nelin yetmiyor? • Kanunlar biz mi çıkarırdık? İşçiler, köylüler mi, yoksul halk mı çıkarırdı? Her gün bir iki faşistlerce pervasızca öldürülen devrimci öğrenciler mi çıkarırdı? Her gün on, yirmişik kişiyi, işlerinden edilmiş, türlü zorbalıklarla öldürülmek istenen yurtsever aydınları, halkın yanında yer alan demokrat öğretmenler mi çıkarırdı? Hayır, kendileri çıkarırdı! Meclisler doldururlar onları. Meclislerde bu kanunları yaparlar onlar. Bu kanunları uygulayanları yine onlar. Kendi çıkarları için, kendi sınıf yararları doğrultusunda sonuçları elde etmek için yaptıkları kanunları. Şimdi değiştirmek daha ağırları getirmek istiyorlar. Tıpkı 12 Mart zulüm döneminde Anayasayı değiştirdikleri gibi.

Halkı o Anayasaya da kendileri yapmışlardı. Kendi işlerine geldiği gibi yapmışlardı. Ama bir gün geldi o Anayasayı, o Anayasasının demokratik hükümleri artık onların işine gelmez oldu. O zaman o Anayasayı yarıyorlar, aynı adamlar, İnançlılar, Fazloluğulları, Sunaylar, Erimler, Saturalar, Meiseler, vs. Süleyman'la ve onun takımıyla birlikte olup Anayasayı «lüks» ilan ettirir ve değiştirirler.

Nelin?
Çünkü artık demokrasi onlar için lüks olmuştur. Çünkü işçi sınıfı hızla bilinçlenmeye başlamıştı. İşçi sınıfı salt maddi durumunu düzeltmeye çalışmıyordu, salt sendikacı mücadeleye yetenmesini öğrenmişti. Toplum içinde aynı bir sınıf olduğu bilincine ulaşmıştı. İktidar mücadelesini verme gerektirildiğini öğrenmişti. Ve bu mücadelede, burjuvaların vaktiyeli işlerine geldiği için Anayasayı koydukları demokratik hak ve özgürlükleri teminat altına alan hükümleri kendi adına, kendi sınıf çıkarları ve yurdun gerçek ve sahih çıkarları doğrultusunda kullanmaya başlamıştı.

Burjuvaları bunu görünce ifrit kesildi. Kendi yaptığı Anayasayı inancı kalmadı. Kendi demokrasisini kendisi tahammül edemez oldu. Onun için de Kendi yaptığını kendi işiyle bozdu.

Ama bunu yaparken, halkın demokrasiye mutlaka sahip çıkacağıni biliyordu. O nedenle, aynı zamanda 12 Mart rejimi denilen zulüm ve baskı rejimini de başa geçirilmesi imhail etmişti. Bu yaptığını hiç dillendirmediydi demokraside de, hak ve hukuka, özgürlüğe, yurtseverliğe de denli aykırı birşey olduğunu kendi de pekâlâ bildiğinden, o rejimin adını «olanüstü» rejim koydu. Yani muhtemelen yaptığını kendisi itiraf etti.

O «olanüstü» rejimde işçilerin grev yapmaları sıkı-yönetimlerle yoksulanırken, köylüler büsbütün yoksulluğa itilirken parababalarının ceplerine ölümlerinde görmedikleri kadar altuk oluk para öktü o «olanüstü» rejimde böylece onlar için pekâlâ olagandı!

Ama ancak baskıya, zulme, kanunlu kanunsuz caleyete rağmen halkın dirençli kırılmadığı, 1973 genel seçim sonuçları 12 Mart rejimini perde önünde ve perde arkasındaki bütün sorumlularının suratlarına bir tokat gibi indirdi.

İndi ama onlar «milletin iradesinin bu hüküme boyun eğmeye yine de yanaşmadılar. Yeniden toparlandılar, kafa kafaya verdiler, alem ettiriler kallem ettiriler, bu arada başa geçen sözde «halkın umudu» Ecevit CHP'sinin «Ne işe yarar» ne Musa'yı tavından da yararlanarak MC'da birleşip yine başa geçtiler.

Şimdi yine, temsil ettikleri çıkarlarla bağdaşmadığı için demokrasiye kasteden yeni şuhuz tedbirleri tezgahlamaya çalışıyorlar. Bu uğurda, demokrasinin yurda ne kadar zararlı birşey olduğunu sözde ispat etmek için, faşistlerle işbirliğinden çekinmiyorlar.

Bütün bunlar neyi gösteriyor?
Temsil ettikleri çıkarların-kapitalist özet sektör çıkarlarının ülke çıkarlarına, halkın ezil çöğünlüğünün çıkarlarına hiç mi hiç bağdaşmadığını gösteriyor, bir!

Ölke çıkarlarının gerçek temsilcisi, halkın ezil çöğünlüğünün çıkarlarının temsilcisi olan işçi sınıfının siyasi hareketi hızla geliştikçe demokrasiden onların sıkını sıkındığını ve kendi sözde ideallerinin İnkârından başka çareleri kalmadığını gösteriyor, iki!

Ve nihayet, demokratik davasının yegâne gerçek sahibi ve teminatını işçi sınıfı olduğunu gösteriyor, üç!

işçi sınıfının acil talebi

ASGARİ ÜCRETLER KONUSUNCA GÖREV BAŞINA

Önümüzdeki aylarda asgarî ücretler yükseltilecek. Ama hepsi patron temsilcileri tarafından olan bir komisyonun tebliğ edeceği bir kararla. O yüzden asgarî ücretlerin ne kadar yükseltileceğini tahmin etmek zor değil!

Bilindiği gibi mevcut asgarî ücret yönetmeliği, asgarî ücretlerin tesbitini 15 kişilik bir komisyonun görevi olarak saptamıştır. Bu 15 kişilerin 5'i işçi, 5'i patron, diğer 5'i ise hükümet temsilcileridir. İşçileri temsil yetkisinin TÜRK-İS'de olduğu göz önüne alınırca, sözde alımsada öde bulunan patron çıkarlarını gözeteceği açıktır. Görünen ki, bilavaz istemez. Tespit edilecek asgarî ücretlerin, bu hayat pahalılığında eriyip gideceği açıktır.

Peki, bu durumda asgarî ücretlerle ilgilenmemeliyiz? Asıl Aksine, asgarî ücretin mümkün olduğu kadar yüksek alınması için mücadele etmeliyiz. Asgarî ücret tesbit komisyonunun biçiminden «önümüzdeki yıllar için de olsa» değişmesinde, mevcut yönetmeliğinin değişmesine çalışmalıyız.

Gelecek yıllarımızda, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin mevcut asgarî ücret yönetmeliğini nasıl değiştireceğini ve bu seneki asgarî ücret konusundaki görüşlerini dile getireceğiz. Bu konuda «özellikle» sendikalarla büyük görevler düşmektedir. Asgarî ücretlerin yükseltilmesi için aktif müdahaleler yürütmeli, mevcut asgarî ücret yönetmeliğinin anti-demokratik yapısını açığortasın, somut öneriler sunulmalıdır. Tabii, bütün bunların somut düzeninden kaynaklandığı ve esas yönelimin somut düzenine son verilmek olduğu açıktır.

Bu konuda yalnız partimiz ve sınıf sendikacılığının savunma sendikası ve sendikaları değil, tek tek hepimiz de önemli görevler düşmektedir.

Asgarî ücretler konusunda doğru anlayışı savunmalı, bunun yanında mevcut asgarî ücret yönetmeliğinin kimlere hizmet ettiğini göstermeliyiz. Bu günkü, somut düzen içinde patronların talti kırlarına kör katmak için, işçileri emekçileri nasıl insafsızca sömürdüklerini açıklamalıyız. Ücretlere yapmak zorunda olduğu her zammı nasıl fiattan üzerine kovarak hayati pahalılandırıldığını anlatmalıyız. Yaşamı işçiler, emekçiler için çekilmez hale getiren burjuvazinin sömürü salınamasına son verilmeli, işçiler emekçiler için kurtuluş yaktır. Bizler bu gerçekleri işyerlerimizde, fabrikamızda açıklamalı burjuvazinin bu oyunlarını sergilemeliyiz.

Böylece, ebrilriyle yürütülen bu çalışmalar işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın bilinçlenmesinde, haklarını söke söke alma mücadelesinde bir adım olacaktır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

dünyada 1 mayıs

Bilindiği gibi, geçtiğimiz günlerde Türkiye İşçi Sınıfının yüreği bütün ülkelerin işçi sınıflarına aynı amaçlar için çarpı, yumruğu aynı amaçlar için sıkıldı, ve ağzılar aynı amaçı haykırde: «Bugün 1 Mayıs, sınıfımızın birleşme ve dayanışma günü!»

1 Mayıs başta Sosyalist ülkeler olmak üzere tüm ülkelerin işçileri tarafından, büyük bir coşku, birlik ve dayanışma ruhu içinde kutlandı. Diğer bütün 1 Mayıslar gibi, bu 1 Mayısta uluslararası dayanışmanın sözden eyleme geçtiği, emekçi halkın mücadele geneleğinin en geniş kitlelerce derinden hissedildiği bir gün oldu.

Kıbrıs'ta yaşayan Türk ve Rum toplumları arasında egemen sınıflarca sürdürülen ırkçı, soldrgan ve düşmanca politikalar, bilindiği gibi işçi sınıfının dışında gelişmektedir. Gerek Türk burjuvazisinin (Denktaş grubu) ve gerekse de Rum burjuvazisinin (Grivas'cı ve İsmen de Makarios'un yanında yer alanlar) emperyalist desteğe yarıttıkları nifakın, özellikle Rum kesimindeki işçileri fazla etkilemediği görülmektedir. Bu yıl yapılan 1 Mayıs yürüyüşlerinde «Türkler Kardeşimizdir» sloganları sık sık tekrarlanmıştır. Türk işçilerine duyulan yakınlık dile getirilerek emperyalistlere karşı birlikte mücadele edilmesi gerektiğini haykırılmışlardır. Kıbrıs işçi sınıfının partial AKEL'e yakınlık bilenen sendikaların Türk işçilerinin katılması veya yemattı duyması Türk burjuvazisi tarafından katliamlarla önlenmeye çalışılmaktadır.

Ama emperyalistlerin Türk-Yunan ve Türk-Rum düşmanlığına körüklemelerine rağmen ülke halkını, işçi sınıftan kardeşlik çağrılarını tekrarlamakta, garcakiestirmekte ve ortak düşmana, emperyalizme karşı mücadelelerini birleştirmektedirler.

Aynı şekilde İsrail'de 1 Mayıs gösterilerinde Arap-İsrail halklarının kardeşliği vurgulanmış, Arap-İsrail dayanışmasını algılayan öfçiler sergilenmiştir. İsrail işçi sınıfının ABD emperyalizmi'ne komplolarına, ırkçı ve soldrgan bir siyaset izleyen İsrail burjuvazisine karşı ettiği bu soğlam adımı aynı zamanda «Bütün Halklar Kardeşliği» sloganının en tutarlı bir şekilde eyleme dönüştürülmesi almıştır. Bilindiği gibi İsrail işçi sınıfı partial Filistin halkının yegane temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütünü desteklemektedir. İsrail'in işçileri Filistin Kurtuluş Örgütünü desteklemektedir. İsrail'in işçileri Filistin Kurtuluş Örgütünü desteklemektedir. İsrail'in işçileri Filistin Kurtuluş Örgütünü desteklemektedir.

• b.almanyada

SOKULAR:

- 1) Asgarî ücret size neler hayatlarıyor?
- 2) Asgarî ücret bugünkü hayat şartlarına göre yeterli midir? Değilse kaç lira olmalıdır?
- 3) Asgarî ücret, bir kişiye göre mi, yoksul bir aileye göre mi hesaplanmalıdır?

BEKO İŞÇİ TEMSİLCİSİ

1) Bizde bugüne değin asgarî ücretin gerek miktarı, gerekse kararlaşırma şekli şunu göstermiştir: Üretime katılan işçinin ücretini devam ettirebilmesi, ca hepma gücünün yok olmasına i'cin sadece kendi korunu duyuracak miktarda verilen ücrettir. Buna rağmen İktisatçılarımız asgarî-ücretin tamamını ko dönemin ekonomik koşulları altında bir kişinin geçmesini sağlayacak en az ücret olarak yaparlar. Asgarî ücret tesbit edilme şekli ise oldukça güünüktür.

Örneğin: Asgarî ücret tablosunda pahalı yiyeceklerin üzeri çizilmiştir. Çünkü işçi bunları yemese de yaşayabileceği ve ücretini devam ettirebilecektir.

2) Asgarî ücret bugünkü İstanbul ortamında yeterli değildir. İşçiler aynı iş gücünü satarken geride ortalam 5-6 kişiyi düşünecek zorundadırlar.

Bir kişinin harcadığı emek miktarı, ailesinde bulunan fertlerin sayısına eşittir. Buna rağmen aldığı ücret sadece kendisini geçirecek, hatta sadece kendini duyuracak miktardadır.

Fiatların böylelikle zig-zak çizdiği piyasadan en fazla etkilenen, yaşamakta dahi güçlük çeken işçidir. Çünkü işçilerin

ücretinin bu fiat elastikiyetine göre statik olması bir yana sadece görünüşte o dönemin ekonomik koşullarına göre tesbit edilmiş olur.

3) Asgarî ücret bir kişiye göre değil, aileye göre saptanmalıdır. Yukarıda da değindiğim gibi, işçilerin aileleri, sadece kendi geçimlerini değil, diğer aile üyelerini de geçindirecek şekilde çalışır. Aidedü ücret sadece kendisi içindir. Ancak aldığı bu ücret diğer aile üyelerine de pay etmek zorundadır. Ki bu gün- ev kirası vermeyen işçi aileleri % 20 nin üzerinde değildir.

TÜRKAY İŞÇİ TEMSİLCİSİ ORHAN ÖZKAN

1) Bugün Türkiye'de bir insanın geçinebilmesi için gereken ücrettir.

2) Tabii ki yetersizdir. 40 TL üzerinden verilen asgarî ücret kesilerek, ayda 850-900 TL olmaktadır ve bu parayla bu günkü şartlarda geçmek imkânı yoktur.

3) Bugün Türkiye'nin şartları göz önüne alınmalıdır. Türkiye'de ancak 3000 TL ile geçmek mümkündür. Burada geçinmek zorunda olduğu aile de göz önüne alınmalıdır. Yani bir işçiyi ailesi kaç lira ile geçinebilir. Bu

göz önüne alınarak hesaplanmalıdır. Bunu devlet ayarlamalıdır. Bir kişinin dört kişilik ailesi, (kendisi dahil) Türkiye'de kaç lira ile geçindirebileceği hesaplanmalıdır. Ayrıca, bu gün yapılan sözleşme altı ay sonra ihtiyaçlarımızı karşılamıyor. Piyasada devamlı bir fiat artışı var. Bizim aldığımız zam böylece eriyip gidiyor.

SOUİBB İŞÇİ TEMSİLCİSİ ERGUN YILMAZER

1)
2) Bu günkü 1200 TL çok az. Buna karşın bu en az 2000 TL olmalıdır. Yalnız bu 2000 TL tek kişi içindir, bir aile için tabii ki yeterli değildir.

3) Son asgarî ücret meselesinde DISK 90 TL, Türk-İş 60 TL istiyor. Bunların arasında pek fark yoktur. Zaten üç kuruş yağı beş kuruş yukan olması önemli değil. Önemli olan diğer konulardır.

SOUİBB İŞÇİSİ HAMİD UÇAR

Fabrikanın ilk girişi 1750 TL Türkiye'de asgarî ücret 2600 TL olmalıdır. Benim görüşüm asgarî ücretin 60 TL olması günlük olur. Tek kişiye göre ayarlanmasın karşımız. Aileye göre ayarlanmasın yanayım.

• İsrailde

İspanya'da da 1 Mayıs en yoğun faşist baskılara rağmen kutlanmıştır. 1 Mayıs gösterilerini önlemek için 44 bin askerini görevlendirilmiş karşın İspanyol işçi sınıfı bu günü faşizmden kurtulma yolunda aktif olarak değerlendirmişlerdir.

İspanya'da 1 Mayıs gösterileriyle ilgili olarak İlericiler arasında geniş tutuklamalar olmuş, fakat demokratik mücadelesi asla geriletilmemiştir.

Japonya'nın başkenti Tokyo'da 1 Mayıs gösterileri çok şiddetli bir yoğunluğa rağmen muazzam bir işçi kitlesiyle kutlanmıştır. 700 bine yakın işçi, sol muhalif liderlerinden katılmasıyla hükümetin istifaını isteyerek gösterilerini sürdürmüşlerdir.

Brezilya'da, Meksika'da, Kanada'da ve Batı Almanya'da 1 Mayıs büyük kitle gösterileri ve grevlerle sürdürülmüştür.

Portekiz'de ise Portekiz Komünist Partisinin yanında yer alan ülkelerin tek işçi konfederasyonu, Sendikalar Birliği'nin düzenlediği gösterilere Lizbon'daki tüm işçiler katılmıştır. 1 Mayıs gösterileri işçi sınıfının nitel gücünün en güzel belirlenmesi olarak Portekiz demokratik devrimini ilerletecek bir günün işçileri için nitel olduğunu göstermiştir.

Sovyetler Birliği'ndeki törenler Moskova'nın Kız Meydanında yapıldı. Sovyet emekçileri başlanılan dile gelmek, bütün ülkelerin işçilerinin birliğini derinleştirmek için Kız Meydanı bir araya geldiler. İşçi sınıfının şanlı 1 Mayıs genelinde sosyalizmin aşılması doğrultusunda ilerleyen toplumun 50 yıllık başkanı ve destansı mücadelesi anıları arasında yaptılar.

Bundan böyle 1 Mayıs İşçi Gününü kutlayan ülkeler arasında Türkiye de katılmış bulunmaktadır. Bu durum arasında toplumun ilerici muhaliflerinin egemen sınıflara dayattığı ve söke söke o'dığı bir hak olarak değerlendirilmelidir.

1 Mayıs işçi sınıfına ekonomik mücadelenin nihai kurtuluş için politik düzeyde de şekillenmesi yolunda BİRLİKTE almaya öğretiyor...

1 Mayıs işçi sınıfına kurtuluşun MÜCADELE ile ve kendisi esat olacağını öğretiyor...

1 Mayıs işçi sınıfına uluslararası planda tek yumruk, tek yürek olarak kenetlenmeyi, gericiğe karşı DAYANIS-MAYI öğretiyor...

SORULU 1 — Aa misonunu luyorsunu rak sadec na ne diy 2 — Aa nır en an dir? 3 — Bu ne almış DISK GE LU ÜYEB DİKABI ŞAHİN C-1 — rını tem ağıt boyd lında gı larda tam C-2 — meliğnin sında sar çalışmı Ya Asgarî ü de vergi v Yine o bakmakla ler de he dilmelidir. C-3 — retin ne pilan çalı için bir e değildi. Amo su an 7 6000 işç ileşmeler is bir ma çiyenin ret yasa Hürcom-İ lan asga çarı ücret gerek uyg Bu taht sek, yeti rında teat retli böyle yükseltili

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN Gerçek

hektaş'ta grev var

Istanbul, Kartal'da Hektaş Tarım İllacı T.A.Ş. de DİSK'e bağlı Petrol-Kimya-İş sendikası ca 6 Mayıs'ta grev uygulanmasına başlamıştır.

Petrol-Kimya-İş sendikasına bağlı 110 işçi adına yürütülen sözleşme esnasında İnan tahsis v.s. gibi maddeleri bile anlaşmazlık konusu yapan Hektaş patronu, işçilerin gözünü korkutmak için LOKAVT kararı almıştır.

İşçileri açlığa, sefaletle itme hakkı demek olan LOKAVT uygulaması iddialı ise HEKTAŞ işçilerinin daha çok kensetledi. Şakımsa bir yumruk gibi birleşen işçiler hep birlikte şalterleri basıp «GREV» diye haykırdılar. Ve patronların tehditlerine boyun eğmediklerini açıkça gösterdiler.

Şimdi Hektaşlı işçiler, patronların işçi sınıfının birlik ve mücadele gücünü gösteriyorlar. Onlar işçi sınıfının yenilmezliğini bir kere daha göstereceklerdir.

Zafer Hektaşlı işçilerin olacaktır.

HEKTAŞ işçileriyle yaptığımız konuşmada Dursun Sener şöyle diyor:

«11.1.1976'da toplu sözleşme kapsamındaydık. Saat ücretine 812 krş. istedik. Ayrıca çoğun koşullarına uygun yaşam koşullarının sağlanması için çeşitli sosyal haklar istedik. Biz Hektaş işçileri olarak yıllardır san Petrol-İş'in üyesi olarak illimizi kadar sömürüldük. Sınıfsal bir lincimide uygun olarak bir müddet sonra DİSK'e bağlı Petrol-Kimya İş'e geçtik. Patron anlayışına yanaşmadık.

Şu anda 90 kişi çalışıyoruz. Ortalama ayda 1600 lira alıyoruz. Toplumun sağlığı için, sürekli tuz, koku ve zehirli gaz altında çalışarak iloc yapıyoruz. Verilen maaşe ve öğütür veteras olduğu gibi ısıtma tertibatı çalışmadığından çoğumuz kişin ramatizma oluyoruz.

Bu arada bir başka işçi arkadaş, Osman Özcan da şöyle diyor:

«İstanbul'da bir kişinin normal olarak yaşayabilmesi için günlük en az 107 liraya gerek var. Oysa biz 7.8 nüfusa bakıyor, aylık en az 5-600 lira da ev kirası vererek yaşamaya çalışıyoruz. Milyonlar varanlar bize yaşam hakkı tanıyıyorlar. Ve biz vatani haini diye suçuyorlar. Her gün gazetelerde, radyolar da hakkını arayanlara, grev ve

panlara, emeğinin karşılığını istemeyenlere «komünist» dendiğini dinliyor, okuyoruz.

«Kocanızın çocuğu yüksek okula gidiyor?» diye sorduğumuz da aldığımız cevap «Bostakiler patronların temsilcisidir. Onlar bize yaşam hakkı tanıyıyorlar ki çocuklarına okuma hakkı tanınsınlar» oldu.

Hüseyin Aktan arkadaş da grev öncesi ve grev sırasında yapılan baskılara anlattı: «Kardeşim bir tek örnek anlatayım. Geçenlerde hostaydım. Fabrika müdürüne çıktım. Müdür beni görünce «Aktan ne yapıyorsun?» diyerek karşısına hazırla geçemeli emretti. Nasıl bir baskı altında olduğumuzu sonun bu örnek kanıtlar. Aca biz bize hazır komutu veren, arkadaşımızı tokatlayan diktatörlüğe ne zaman son verilecek?»

Takat yediği belirtilen Ali Çankut olayı anlatıyor: «Posta başının isteğiyle illa çoğunluğu yapocaktım. Karşımı temayimle onun talimatıyla yaptım. Karşım hatalıydı. Ve postabaşının hatası benim tokat ve meme yol açtı. Baskıya son, sömürüye, rüşvete hayır!»

Çeltek kömür işçileri: «SİLAHIMIZ GREV»

Amasya, Yeni Çeltek Linyit İşletmesinde çalışan 980 işçi birliğiyle aldıkları grev kararını 6 Mayıs'tan itibaren uygulamaya başlamışlardır.

İşçiler «esaret kampına» çevrilmiş çalışma şartlarına paydos diyebilecek için Yeraltı Maden İş Sendikası aracılığıyla grev kararını aldıkları GREV kararına sevindik. Şimdi Amasya (İnönü) ve ilçesinde bütün demokratik kuruluşların desteklediği grevlerin başlamış durumda. Ve çeltek işçileri «Sömürüye, soyguna, faşist baskılara paydos» diyorlar.

Çeltek işçilerinin kararı mücadelesi, işçi sınıfımızın sömürüye, zulme ve baskıya karşı mücadelesindeki öncü rolünün bir kere daha ispatı olacaktır.

İşçilerin sendikaları aracılığıyla toplu iş sözleşmesinde istedikleri ücret zamları, çalışma garantisi ve işçi sağlığının sağlanması gibi temel konular, patron «can sıkıcı» ve «iç işlerine karışmak» olarak yorumladı.

Patron tahsinin işçilerin istediklerini reddetmesi üzerine işçi, hep birlikte sendikalarını aldıkları GREV kararına sevindik dedi.

Çeltek işçilerinin kararı mücadelesi, işçi sınıfımızın sömürüye, zulme ve baskıya karşı mücadelesindeki öncü rolünün bir kere daha ispatı olacaktır.

MC GREV KIRICILIĞI YAPIYOR

İşçi sınıfının her geçen gün gelişen güçlenen birliği ve mücadelesi azmi yine bu 1 Mayıs'ta onbinlerce işçinin kitli gösterisi ile bütün sömürücüler cephesinin yüreklerine korku saldı.

Amakorlarından kendilerini çabuk kurtardılar. Çünkü bu geniş ve güçlü kitle henüz politik öncülüğünü işçi sınıfının ve emekçi halkın Demokratik İktidarı kurabilecek böylece sömürücülerin canına atık olacak güce, o seviyede örgütü öncüsü yoktu.

Sömürücüler cephesi ve temsilcileri MC, sanki işçi sınıfından 1 Mayıs gösterilerinin hesabını sormak ister gibi, işçi sınıfına, baskıları yoğunlaştırarak cevap verdi.

1 Mayıs gecesi, bir işçi başkanı kesilerek öldürüldü gibi, Ankara'dan 1 Mayıs yürüyüşüne katılmak için gelmiş bir öğrenci kurbanlanarak öldürüldü.

Ve bir kaç gün sonra MC, «İşçi Düşmanlığı»nın çok somut bir örneğini veriyor. İki aya yakın bir zamandır süren PTT telefon işçilerinin grevi bu işçi ereliyor. (Ülkemizde bu kadar süren bir grevin ereleniş kararı ilk defa verilmektedir).

Grevelerin en sıkıştırdıkları ve bozulanlarına meselesi olduğunun bir dönemde grevi ertelemek «grev kırıcılık» değil de nedir.

«Ama işçi sınıfımız bu konuda MC'ye gereken cevabı veremedi. Günümüzde, özellikle işçi sınıfının en ileri unsurlarının toplanabilmesi, örgütlenmesi, ERTLENEMEZ» planını hayata geçirmeye, bu hükümlüye de söke söke kabul ettirmeye çalışıyor GREV KIRICILIĞINA SON!

SÖMÜRÜCÜLER CEPHESİNE SON! YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ!

Grev kırıcılığına gerekli ders verilebilmeli. PTT grevi kırılmamalıdır.

İşçi sınıfımızın Birliğini ve Kardeşliğini bu canlı örneklerde de gösterebiliriz.

«GREVLER YASAKLANAMAZ ve ERTLENEMEZ» planını hayata geçirmeye, bu hükümlüye de söke söke kabul ettirmeye çalışıyor GREV KIRICILIĞINA SON!

SÖMÜRÜCÜLER CEPHESİNE SON! YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ!

GREV KIRICILIĞI, SINIF SENDİKACILIĞI

SARI SENDİKACILIK VE SINIF SENDİKACILIĞI

Geçen sayıyımızda gördüğümüz gibi işçi sınıfı «sendikalaşma ve grev hakkını» söke söke almıştır. İşçi sınıfının «sendikalaşması» hakkını tam anlamıyla zorunda kalan burjuvazi (patron sınıfı) bu durum karşısında, işçilere karşı yeni bir silah aramaya başlamış ve bulmuşlardır. Bu «SARI SENDİKACILIK»tır.

San sendikalar çoğu zaman patron çıkarlarına kurulmuşlardır. Ayrıca patronlar her zaman, işçi sınıfına ihanet eden bazı sendikayı yöneticilerini satın alarak, o sendikaların kendileriyle uzlaşmalarını sağlama çabası içindedirler.

San sendikacılığın görevi, işçi sendikalarının gerçek görevlerini yapamaz hale getirmek, gayerinden sopturmak ve işçilerin patronlara peş çek keşimlerini sağlamaktır.

Yine işçilerin içinden çıkıca bile, işçilik niteliğini kaybeden «aristokrat işçi» durumundaki «sendika ağaları» da burada kaydetmek gerekir.

Gerçek işçi sendikacılığı ise, SINIF SENDİKACILIĞI'DIR. İşçi sendikacılığı, işçi sınıfının bilimi doğrultusunda mücadeledir. İşçi sınıfının bu gerçek sendikaları, sınıflar arası barış ve uzlaşmacılığı reddederler. İşçilerin ekonomik, demokratik haklarını sonuna kadar savunurlar. Bu sendikalar üretim birimlerine dayalı olarak örgütlenirler.

Sınıf sendikacılığı, işçilerin ücretlerinin yükseltilmesi, çalışma şartlarının düzeltilmesi, iş saatlerinin azaltılması, işçi sınıfının daha iyi hayat şartlarına kavuşması için mücadeledir. Ama işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun, kendi sınıf partisinin önderliğinde iktidarı almaktan, böylece üretim araçlarının özel mülkiyetine son vermekten, tüm üretimin kontrolünü, tüm maddeleri, fabrikaları, makineleri, tüm toplumun kontrolüne vererek sömürsüz bir dünyayı kurmaktan geçtiğini bilir.

Sınıf sendikaları, mevcut sömürü sistemine karşı küçük çaplı mücadeleler ile bir mücadele ile yetinmeyip, aynı zamanda bu sistemin değiştirilmesi için işçi sınıfı partisinin önderliğinde çalışırlar. Örgütlenmiş güçlerin işçi sınıfının nihai kurtuluşu için, yani sömürünün kaldırılması için bir manevra olarak kullanırlar.

«Sınıf sendikacılığı» yapıyorlar diyen sendikalar, işçileri bunları yerine getirmiyorsa, onlar bu laime layık olmazlar.

Biz bu sütanlarımızda, bu genel anlayışımız içinde «Sınıf Sendikacılığının İktidarını» ortaya koymaya ve bu iktidarı işçilerin mevcut sendikaların değerlendirmeye çalışacağıdır. Yine sınıf sendikacılığının yayılması için günümüzde yapılıması gereken görevlere işaret edeceğiz.

Gelecek sayımızda, bir sınıf sendikasının, toplu sözleşmelerde nasıl bir rol izlemesi gerektiğini açıklamaya ve toplu sözleşmelerde işçilerin kontrol ve denetiminden kaçan sendikaların «özür»lerini sorgulamaya çalışacağız.

sinema emekçileri örgütleniyor

Artık örgütsüz halkın, köle halkı olduğu gerçeği emekçiler tarafından her geçen gün daha iyi öğrenilmektedir. Bu yüzden emekçi halk her gün bir alan da daha örgütlenmek, örgütlenmesini sürdürmektedir.

Sinema emekçileri örgütlenmek için çaba sarfetmektedirler. Daha öncelerde çeşitli partilerde emekçi ve sendikalarla örgütlenme çabası olan sinema emekçileri bu sefer önceki deneyimlerinden de istifade ederek, «Sinema Emekçileri Sendikası»

ni örgütlemeye çalışıyorlar. Bu yolda, sinema emekçileri — boştaki Acar Stüdyosu işçileri — 1 Mayıs gösterilerine katılmakla önemli bir adım attılar. 8 Mayıs günü «sinema emekçilerinin sorunları» konulu bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda en ön sırada bir koltuk, tutuklu sanatçı YILMAZ GÜNEY'e ayrılmıştı. Ve «YILMAZ GÜNEY'E ÖZGÜRLÜK» pankartı konulmuştu.

Sinema emekçilerinin birliği ni sağlayabildiği aranda baş-

lanacak örgütlenme çalışmaları şimdilik büyük bir coşkunlukla sürdürülmektedir.

İşçilerin birliği, patronları dize getirecektir.

BAYRAK FABRİKASINDA GREV SARYAĞI DALGALANIYOR!

Yıllardır hemen hemen hiç bir sosyal hak — çılmadan, hatta da 200-250 liraya çalışmak zorunda bırakılan Bayrak Fabrikası işçileri bir aydır grevde.

Yıllar boyu patron sömürsüzlüğünün yanında, kendilerini patrona peşkes çeken gerici Tekstil sendikasının boyunduruğunu parçalayan işçiler şimdi patronlara açık bir mücadele içindedir.

Patron zulmüne karşı, Grev boyroğunu, bayrak fabrikasında dalgalandıran işçiler, istediklerimizde kulak kıyıp patron dize gelinceye kadar grevimizi sürdürüceğiz diyorlar.

zafer squibb işçisinin olacak

Squibb işçilerinin grevi devam ediyor. Bir ay önce başlattıkları grevi Squibb işçileri aynı heyecanla, aynı coşkunlukla sürdürüyorlar.

Squibb daha önceden Amerikan sermayesi limi. Şimdiki patron Xaya Turgut fabrikanın yüz de 92'sini almış. Söze böylece emillileştirilmiş. Ama illağın hammaddesi hâlâ dışarıdan geliyor. Ayrıca dünya bankasının aldığı süylenen kredinin faizi dışarıya gidecek. Yine «patent» hakkı ödenecek.

Fako ve Abbott fabrikalarında sahibi olan patronun ama cının çoğunluğunu kıdemli işçilerin teşkil ettiği 205 işçiyi tasfiye edip, aşağı ücretle genç işçiler almak istediği» söylüyor.

İsteyen işçinin, tazminatını alıp ayrılabilceğini açıklama patronun, işçileri yıldırmak için çeşitli oyunlar düşündüğünü göstermektedir.

Ama Squibb işçileri birliği ve beraberlik içinde oldukları sürece, patronun oyunları bozulacaktır.

KADIN İŞÇİLER 20 yılda emekli olacak

Sosyal Sigortalara bağlı kadın işçilerin 20 yılda emekli olmaları sağlanıyor. Konu tasarımları sağlanan konular tasarımları Karma Komisyonu'da kabul edilecek Meclis'te görüşüldü.

Kapitalist toplumda ev ve iş hayatının cifte yükünü çeken ve burjuvazinin ucuz iş gücü olarak, pek çok iş kolunda tarçlı ettiği kadın işçilerin emeklilik sürelerini kısaltan bu tasarımların kanunlaşması halinde, konudan Sosyal Sigortalara bağlı kadın işçiler yararlanacak. Emekli Sandığına bağlı çalışan kadınlar geçen yıldan beri 20 se-

nede emekli olma hakkına sahiptir. Ancak bu verbenzer tasarımlar, çalışan kadınların içinde bulundukları çift yönlü baskıyı ortadan kaldırmaz. Çok kötü sağlık koşullarında yaşadığı, sosyal hakların sürekli kıstandığı ve durumdan emekli kadınların da kurtuluşu işçi sınıfının kurtuluşundan ayrı değildir. Kadınların da haklarına tanınması, insanca bir yaşamı kavuşabilmesi ancak demokratik halk iktidarı yolundan geçerek kurulacak sosyalist bir düzenle mümkündür.

**dünyada;
300 MİLYON İSSİZ,
700 MİLYON YOKSUL,
500 MİLYON AÇ
var !**

B.M. Ticaret ve Kalınma Konferansında açıklanan bir rapora göre, dünyada 300 milyon işsiz, 500 milyon aç, 700 milyon yoksul var. Bunların büyük çoğunluğu, geri birakılmış, bağımlı, kapitalist ülkelerde. Ayrıca gelişmiş emperyalist ülkelerde de işsizlik, açlık yoksulluk büyük rakamlara ulaşıyor.

1970 sayımına göre, 15 milyon faal nüfus bulunan Türkiye'de yalnız 1 milyon 700 bin kişi sigortalı, bunların 900 bini sendikalıdır. Ayrıca 1 milyon kişi de yabancı ülkelerde. Her ay iş ve işçi Bulma Kurumuna başvuran ve iş bulamayanların sayısı 40.000, gene bu kurumun kayıtlarına göre, halen işsiz sayısı 280 bindir. Bu rakamın yıl sonuna kadar 500 bini aşması söz konusudur. Bütün bunlara gizli işsizlik vb. katıldığında işsizler ordusunun büyüklüğü daha açık ortaya çıkar.